

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 10572-10-20 גילי ויואל עזריה בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט רמי אמיר

עותרת גילי ויואל עזריה בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד ארז טיקולסקר

נגד

משיבות 1. רכבת ישראל בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד ניר שמרי ודור חדד
2. שיכון ובינוי - סולל בונה - תשתיות בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד גלעד וקסמן ונדב דורון
3. דניה סיבוס בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד אורן רוט והילה עמיאל
4. א.מ.צ שמש (1990) בע"מ
5. אולניק חברה להובלה עבודות עפר וכבישים בע"מ
6. קבוצת אשטרום בע"מ

פסק דין

1. רכבת ישראל, היא המשיבה 1 ("הרכבת"), יצאה ביום 27.1.20 במכרז לחיבור שלוחה מסילתית אל נמל הדרום באשדוד. שש חברות שונות הגישו הצעות במכרז, ואלו העותרת והמשיבות 2-6.
- ביום 22.7.20 החליטה הרכבת על זכייתה של העותרת במכרז.
- המשיבות 2 ו-3 פנו לרכבת, בנפרד זו מזו, בהשגות על זכייתה של העותרת במכרז.
- בסופו של דבר, התכנסה ועדת המכרזים של הרכבת, דנה בהשגות והחליטה ביום 16.9.20 לבטל את זכייתה של העותרת במכרז, לבטל את המכרז, ולצאת במכרז חדש. החלטה זו נמסרה לעותרת למחרת היום, 17.9.20.
2. ביום 7.10.20, לאחר מיצוי הליכים מול הרכבת, הגישה העותרת את עתירתה, וביקשה במסגרתה לבטל את החלטת הרכבת מיום 16.9.20, ולהורות כי העותרת היא הזוכה במכרז (כפי שהוחלט קודם לכן), ולחלופין להחזיר את הדיון בתוצאות המכרז לוועדת המכרזים. אף שהדברים לא נאמרו במפורש בסעד המבוקש בעתירה, הרי ברור שחלק מביטול ההחלטה משמעו גם ביטול אותו מרכיב בהחלטה של ביטול המכרז ויציאה במכרז חדש, וגם כנגד עניין זה עומדת העתירה (כפי שעולה גם מתוכן הנימוקים לעתירה).
- בד בבד עם הגשת העתירה, ביקשה העותרת צו ביניים שלא לפרסם את המכרז החדש, וככל שיפורסם אזי לעצור את המשך הליכיו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 10572-10-20 גילי ויואל עזריה בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ ואח'

3. הרכבת וכן המשיבות 2 ו-3 השיבו לעתירה והתנגדו לה, כל אחת מטעמיה.
המשיבה 3 אף הגישה עתירה משלה כנגד ההחלטה מיום 16.9.20, וביקשה לבטל את ביטול
המכרז ולהכריז עליה כזוכה במכרז; ואולם בדיון ביום 12.11.20 חזרה בה המשיבה 3
מעתירה זו, וטוב עשתה.
4. בהתייחס לבקשה לצו ביניים הודיעה הרכבת, כי לנוכח הצורך לקדם את הפרויקט, שהוא
פרויקט לאומי ראשון במעלה, היא מציעה כי תוכל לפרסם את המכרז החדש כמתחייב
מהחלטתה, תוך שתציין כי תלויה ועומדת עתירה בעניין, וכי ההצעות לא ייפתחו עד
להכרעה בעתירה.
- לאחר ששקלתי בדברים, הוריתי ביום 13.10.20 כי הרכבת תוכל לפרסם את המכרז אך
תציין את דבר העתירה; כי ניתן יהיה להגיש הצעות למכרז עד יום 1.12.20 (דהיינו זמן
סביר לאחר הדיון הקבוע בבקשה לצו ביניים); וכי וועדת המכרזים של הרכבת לא תפתח
את ההצעות עד להכרעה בעתירה (כפי שהרכבת עצמה הציעה).
- בהתאם לכך פרסמה הרכבת את המכרז החדש, והמועד להגשת ההצעות האחרונות נקבע
ליום 1.12.20.
- בפתח הדיון ביום 12.11.20 הוסכם על דעת כל הצדדים "לדלג" על הדיון בבקשה לצו
הביניים ולעבור מיד לדיון ולהכרעה בעתירה לגופה. כיוון שכך, לא היה עוד צורך לברר את
ההסדרים לזמן הביניים.
- בצד זאת ובמענה לשאלתי, הסכימה והתחייבה הרכבת לפרסם עד יום 16.11.20, במסגרת
הודעה למציעים במכרז החדש, את הפרטים הכספיים של הצעות כל המציעות במכרז
שבוטל, דהיינו העותרת והמשיבות 2-6. אציין, כי בדרך זו הובטח השוויון בין כל המציעים
במכרז החדש, משום שכך גולו פרטי ההצעות של כל המציעות במכרז שבוטל, ולא רק אלו
של העותרת והמשיבה 3 שהגישו עתירות והיו חייבות לגלות את הצעותיהן. בהתאם לכך
נתתי תוקף של החלטה להתחייבות זו של הרכבת.
5. ניתן אפוא לעבור לדיון בעתירה עצמה.
6. במה דברים אמורים ועל שום מה בוטלה הזכייה של העותרת ובוטל המכרז והוחלט על
מכרז חדש?
- ביסוד הדברים עומד מרכיב אחד במכרז, הלוא הוא שיטת החפירה המשמשת בשלב של
הקמת קירות דיפון (קירות סלארי), שהוא שלב מוקדם יחסית, ומיועד להבטיח את
החפירה והבנייה בהמשך הפרויקט.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-10-10572 גילי ויואל עזריה בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ ואח'

בהזמנה להשתתף במכרז (נספח א' לעתירה, נומרטור 6 לנספחים) נקבע, בסעיף 3.2 שבה, כי העבודות נושא המכרז הן כמפורט במסמכי המכרז, לרבות המפרט הטכני המצורף לחוזה. והחוזה המצורף למסמכי המכרז קבע, במסגרת סעיף ההגדרות לתנאיו הכלליים, כי המפרט הטכני כולל את המפרט הכללי והמפרט המיוחד (נומרטור 208).

המפרט המיוחד קבע בסעיף 23.01 שלו, כי קירות הדיפון ייחפרו **"בשיטת הידרומיל"** (נומרטור 493). בצד זאת קבע המפרט המיוחד, בסעיף 23.03, כי **"הקבלן רשאי להציע ביצוע עבודות חפירת אלמנטי סלארי בשיטה שונה משיטת הידרומיל... הצעה זו תוגש למנהל הפרויקט אשר רשאי לקבלה או לדחותה"** (נומרטור 494).

לאחר הוצאת מסמכי המכרז, ובמסגרת הודעה מספר 5 למציעות, נקבע בסעיף 7 בהתייחס לסעיף 23.03 האמור, כי **"בקשה לבחינת שינוי שיטת תכנון ו/או ביצוע באמצעות ציוד ביסוס אחר תועבר לבדיקה והתייחסות של הנהלת הפרויקט והמתכנן בתוך 30 יום בלבד מיום הודעת הזכייה. לאחר מועד זה לא תתקבלנה בקשות לשינוי תכנון או ביצוע כאמור"**. בהמשך לאותו סעיף 7, נאמר בס"ק ד' שלו, כי מי שיכול לדחות בקשה הוא **"מנהל הפרויקט"** (נומרטור 108).

"הקבלן" הוגדר בסעיף ההגדרות בחוזה כ**"מי שהתקשר בחוזה זה"**, ו**"מנהל הפרויקט"** הוגדר שם כ**"חברת הניהול שמונתה מטעם המזמין... לצורך ניהול וביצוע החוזה"** (נומרטור 208).

7. בהצעתה למכרז כתבה העותרת במצגת המצורפת, כי **"בכוונתנו לתכנן ולבצע את קירות הסלארי בשיטת הכפות (בכפוף לאישור המזמין)"** (נומרטור 1002). אמנם, העותרת ציינה בפני הוועדה המקצועית כי אין מניעה מבחינתה לבצע את העבודות בשיטת הידרומיל, ככל שתידרש לעשות כן. אך כאמור, הצעתה הוגשה בשיטת הכפות, והכפות בלבד. לשם שלמות התמונה אציין, כי העותרת לא הייתה היחידה שנקטה בדרך זו והציעה את **"שיטת הכפות"**, במובחן מ**"שיטת הידרומיל"** שנדרשה במכרז.

משיבה 3 (דניה סיבוס) הציעה שתי שיטות: שילוב של הידרומיל וכפות, או כפות בלבד. משיבה 5 (אולניק) הציעה שתי שיטות: הידרומיל, או כפות.

משיבה 6 (אשטרוס) הציעה שיטה אחת בלבד: כפות.

רק משיבה 2 (שיכון ובינוי) ומשיבה 4 (שמש) הציעו שיטת הידרומיל בלבד.

אם נסכם את הדברים, הרי שארבע מתוך שש מציעות הגישו למכרז הצעות הכוללות את שיטת הכפות, בין כשיטה בלעדית ובין כאחת השיטות; שלוש מתוך שש המציעות לא כללו בהצעה שלהן אפילו חלופה של שיטת הידרומיל **"טהורה"**; מציעה אחת הציעה את שיטת ההידרומיל **"הטהורה"** כאחת משתי שיטות חלופיות; ורק שתי מציעות הגישו הצעה בשיטת הידרומיל בלבד.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 10572-10-20 גילי ויואל עזריה בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ ואח'

8. לאחר שוועדת המכרזים של הרכבת שמעה דעות והשגות של מספר מהמציעות ואת תשובת העותרת, ולאחר שנועצה בוועדה המקצועית של הרכבת, ולאחר שקיימה דיון מעמיק בנושא, באה ועדת המכרזים לכלל ההחלטה נושא העתירה (נספח י' לעתירה).
- ועדת המכרזים החליטה כי יש לפסול את זכייתה של העותרת, לבטל את המכרז ולצאת למכרז חדש, וזאת בשל מכלול שיקולים שמפורטים בהחלטתה בסעיף 4.2 על סעיפי המשנה שלו (נומרטור 1127-1129).
- בעיקרון סברה ועדת המכרזים שנפל פגם בניסוח המכרז. מצד אחד נכון וראוי היה, לדעתה, לאפשר את הצגת שתי שיטות העבודה המקובלות (הידרומיל וכפות). מצד שני, צריך היה לנסח את המכרז בהתאם לכך באופן מפורש. דא עקא, שהמכרז והודעה מס' 5 שבגדרו קבעו, כי יש להציע ביצוע בשיטת הידרומיל, הא ותו לא. הוועדה סברה שלא מדובר בתנאי סף, ואולם יחד עם זאת היא סברה, שהקושי האמור יצר אי וודאות, ופגע בשוויון בין המציעות השונות. יתרה מכך, אילו היה מתגלה הפגם בטרם נפתחו ההצעות הכספיות ובטרם הוכרזה ההצעה הזוכה, ניתן היה לבצע הערכה וניקוד מחדש של ההצעות בהתאם לכך. ואולם בחינה מחודשת בשלב הנוכחי, כאשר ההצעות הכספיות כבר גלויות, עלולה לגרום להטיה בשיקול הדעת, ואף לפגוע בשוויון.
9. טענות העותרת כנגד החלטת ועדת המכרזים הן בכמה מישורים.
- ראשית, מותר היה להציע שיטת כפות, בין כשיטה חלופית ובין כשיטה יחידה. המכרז מאפשר לבקש אישור לשיטה שאיננה הידרומיל. לכן, ניתן לעשות זאת כבר בשלב הגשת ההצעות למכרז. כך הבינו מרבית המציעות. כך סברה גם הוועדה המקצועית. כך גם עולה מנוסחו של סעיף 23.03 למפרט המיוחד, אשר מדבר ב"קבלן" ולא ב"זוכה". כך נוקטת גם הודעה מס' 5 בנוסח "קבלן" ולא "זוכה". יתרה מכך, מי שרצה לנצל את האפשרות להציע שיטה אחרת כזו, היה חייב ולא רק רשאי לעשות זאת במצגת, כי אחרת היה מטעה את הרכבת.
- שנית, לא מדובר בתנאי סף כפי שקבעה גם ועדת המכרזים, ולכן אין לפסול את העותרת. ואולם לא מדובר אפילו בקריטריון שמנוי ברשימת הקריטריונים הרלוונטיים לניקוד האיכות במכרז. לכן אין צורך בניקוד והערכה מחדש, משום שהדבר כלל אינו רלוונטי לכך, ובוודאי שאין לבצע הפחתת ניקוד בדיעבד.
- שלישית, עניינו של המכרז הוא בבנייה של פרויקט גדול, כאשר החפירה היא רק חלק ראשוני ולא מרכזי בו, ושיטת החפירה היא בכלל עניין טכני ושולי, שאין בו להשפיע על תקפות המכרז ועל תוצאותיו, אפילו אם נפל פגם בניסוחו (דבר המוכחש).
- רביעית, מדובר במכרז מורכב, המחייב פרשנות גמישה המקיימת אותו; וביטול מכרז הוא תוצאה קיצונית שיש להימנע ממנה ככל הניתן.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-10-10572 גילי ויואל עזריה בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ ואח'

10. המשיבות כולן התנגדו לעתירה, כל אחת מטעמיה.
- 1 הרכבת טענה כי המכרז דרש הצעה בשיטת הידרומיל, והידרומיל בלבד, אלא שהודעה מס' 2 5 יצרה אי בהירות, דבר שפגם במכרז והביא לאי שוויון. כמו כן, בדיקה מחודשת היום תביא להחלטה מוטת, כיוון שההצעות הכספיות ידועות. לכן בנסיבות אלו נכון וראוי היה לבטל את המכרז ולצאת במכרז חדש. ומכל מקום מדובר בהחלטה סבירה של וועדת המכרזים, החלטה שלא ראוי להתערב בה.
- 7 המשיבה 2 הלכה אף צעד נוסף, וטענה כי המכרז דרש שיטת הידרומיל ורק הידרומיל, ולכן הצעת העותרת כלל אינה הצעה שעונה על המבוקש במכרז. לטעמה של המשיבה 2, לא הייתה גם כל אי בהירות במכרז בעניין זה. זאת ועוד, כיוון ששיטת הכפות זולה משיטת הידרומיל, אזי כל הצעה שלא בשיטת הידרומיל, כמו זו של העותרת, פגעה בשוויון, ובמיוחד כך במשיבה 2 שפעלה כנדרש והגישה הצעת הידרומיל שהיא הצעה יקרה יותר. המשמעות היא, שהמשיבה 2 הייתה למעשה צריכה לזכות במכרז, משום שהיא ההצעה הטובה ביותר מבין ההצעות שנקטו בשיטת הידרומיל בלבד. ואולם בנסיבות שנוצרו, המשיבה 2 אינה עומדת על כך ואינה מתנגדת לביטול המכרז ולהוצאת מכרז חדש.
- 15 המשיבה 3 סברה כי ניתן היה להגיש הצעה שכוללת גם שיטת הידרומיל וגם שיטה אחרת; אלא שהעותרת הגישה הצעה בשיטת הכפות בלבד, ולכן ביטול זכייתה היה מוצדק. ואולם המשיבה 3 הוסיפה וטענה, כי במצב דברים זה לא היה צריך לבטל את המכרז, ונכון היה להכריז עליה כזוכה. המשיבה 3 אף הגישה עתירה בעניין, אלא שבראשית הדיון חזרה בה מעתירתה כאמור לעיל.
11. שקלתי בדברים, ונחה דעתי כי דין העתירה להידחות, וממספר טעמים.
12. ראשית, ברור לדידי, שהמכרז דרש באופן חד-משמעי הגשה של הצעה שכוללת חפירה בשיטת הידרומיל. הדברים נכתבו במפורש בסעיף 23.01 למפרט המיוחד (שהעותרת לא הפנתה אליו בעתירתה).
- 26 אמת, לזוכה במכרז ניתנה אפשרות לבקש ולהציע, לאחר זכייתו במכרז, כי יבצע את החפירה בשיטה אחרת, כגון שיטת הכפות. ואולם מדובר באפשרות שלאחר הזכייה בלבד. הדברים נאמרו במפורש גם בסעיף 23.03 למפרט המיוחד וגם בסעיף 7 להודעה מס' 5.
- 28 סעיף 23.03 מדבר ב"קבלן", וקבלן הוגדר בסעיף ההגדרות כ"מי שהתקשר בחוזה". רוצה לומר, מדובר בזוכה שצלח את השלב המכרזי והגיע להתקשרות בחוזה, ולא בכלל המציעות בטרם חצו את אותו גבול שבין השלב המכרזי לשלב החוזי.
- 32 סעיף 23.03 מדבר גם בהגשת הבקשה ל"הנהלת הפרויקט", כאשר המחליט לפי הודעה מס' 5 הוא "מנהל הפרויקט". כלומר, מדובר בגורמי הניהול של הפרויקט שנכנסים לתמונה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-10-10572 גילי ויואל עזריה בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ ואח'

1 לאחר חתימת החוזה ועם צאתו של הפרויקט לדרך, ולא בוועדת המכרזים שתפקידה
2 מסתיים עם בחירת הזוכה ובטרם חתימת החוזה.
3 הודעה מס' 5 חיזקה את מסקנתי זו באופן נוסף, כאשר קבעה שכל הצעה לשיטת ביצוע
4 אחרת תועבר להנהלת הפרויקט "בתוך 30 יום בלבד מיום הודעת הזכייה". מדובר לא רק
5 בנקודת סיום בציר הזמן, אלא בראש בראשונה בנקודת תחילה. רק מיום הודעת הזכייה
6 מתחיל מניין 30 הימים, אשר בסופם לא ניתן עוד להגיש בקשות כאלה. הביטוי האמור
7 מגדיר תקופה: מרגע הזכייה ועד חלוף 30 ימים. רוצה לומר, גם כאן הדגש הוא על כך שאנו
8 מצויים בשלב שלאחר הזכייה במכרז.
9

10 האם נוצרה אי-וודאות במכרז בעניין זה? 13.
11 עצם העובדה שוועדת המכרזים והוועדה המקצועית של הרכבת סברו שכדאי וטוב לאפשר
12 ביצוע בדרך אחרת, אינה משליכה על השאלה האם המכרז ברור אם לאו. בהחלט אפשר
13 שהמכרז ברור אך לא "טוב", ובעלי המכרז מצרים על הוראותיו הברורות, שאינן עונות על
14 רצונותיהם. כך גם בענייננו, כאשר המכרז היה ברור, וחובה הייתה על המציעות להגיש
15 הצעה בשיטת הידרומיל, גם אם וועדת המכרזים והוועדה המקצועית של הרכבת העדיפו
16 אחרת, בין בדיעבד ובין מלכתחילה.
17 למעלה מהנדרש אומר, כי המכרז אפשר את בחינת הדברים גם בשיטה אחרת משיטת
18 הידרומיל, אך זאת רק לאחר שנקבע הזוכה, וכאשר העניין ייבחן לבקשתו על ידי הנהלת
19 הפרויקט. לכן אין גם לומר, שהוראות המכרז לא הגשימו את מה שנראה לוועדה
20 המקצועית ולוועדת המכרזים כמצב עדיף. ניתן היה להגיע לכך, אך לא בשלב המכרזי אלא
21 רק בשלב שלאחר מכן.
22 מכל מקום, מצב דברים כזה אינו עולה כדי אי-בהירות אלא לכל היותר כדי אכזבה, ואין
23 הוא מצדיק ביטול מכרז.
24

25 כשלעצמי ברור לי, שהמכרז קבע במפורש חובה להציע הצעה המבוססת על הידרומיל. 14.
26 ואולם האם ניתן היה לפרש את המכרז בדרך אחרת? והאם ניתן היה להוסיף כבר בשלב
27 ההצעה למכרז הצעה נוספת בשיטה אחרת?
28 בעניין זה, אינני יכול להתעלם משני שיקולים שהעלה בפניי דווקא ב"כ המלומד של
29 העותרת: חוכמת ההמונים, וחובת תום הלב.
30 השיקול הראשון הוא, שכאשר ארבע מתוך שש מציעות הבינו את המכרז כך שניתן להציע
31 הצעות גם בשיטה אחרת משיטת הידרומיל – מעלה הדבר סימן שאלה באשר למידת
32 בהירותו של המכרז. מדובר בפרויקט משמעותי ורב ערך, וכל המציעות במכרז הן חברות
33 מקצועיות ומבוססות, העוסקות בתחום והנעזרות לשם כך ביועצים הנדסיים ומשפטיים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-10-10572 גילי ויואל עזריה בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ ואח'

1 וכמאמר הפתגם "מיליארד סינים לא טועים", אי אפשר להתעלם מהבנה זו של המכרז על
2 ידי מספר כה רב של גורמים מקצועיים בעלי ידע והבנה.
3 השיקול השני הוא, שאם אמנם ניתן להציע בשלב החוזי שיטת ביצוע אחרת מאשר שיטת
4 ההידרומיל – כלום אין זה ראוי ואין זה מחובתו של מי שמתכנן להציע שיטה חלופית כזו,
5 כי יציג את הדברים מראש בפני הוועדה המקצועית, במסגרת המצגת במכרז, כדי שלא
6 להטעותה?
7

8 אהיה מוכן להניח, מבלי להכריע בדבר, כי ייתכן ויש רגליים לסברה, שאכן הייתה אי
9 בהירות מסוימת בהוראות המכרז לעניין שיטת הביצוע, אותה מונת היה להציג בשלב
10 ההצעות במכרז כשיטה נוספת. אך בכל מקרה לא ניתן לפרש את הוראות המכרז כאילו
11 אין חובה להציע ביצוע בשיטת הידרומיל, לכל הפחות כאחת האפשרויות.
12 ואולם מה שעולה מכך אינו מסייע לעותרת, הן בהתייחס לביטול הזכייה שלה, והן
13 בהתייחס לטענותיה נגד ההחלטה לבטל את המכרז ולצאת במכרז חדש.
14 במישור של ביטול זכייתה של העותרת – הרי היא לא הציגה שיטה אחרת בנוסף לשיטת
15 ההידרומיל שנדרשה במכרז, אלא הציגה אך ורק את אותה שיטה אחרת. לפיכך, הצעתה
16 של העותרת חרגה ממתחם אי-הבהירות האפשרי של המכרז (האפשרות להציע שתי שיטות
17 לעומת האפשרות להציע שיטת הידרומיל בלבד), ונמצאת בתחום האדום שחורג בבירור
18 מגדר המכרז (היעדר כל הצעה בשיטת הידרומיל). לדידי, אף שלא מדובר בתנאי סף כפי
19 שהוגדר במכרז, הרי מדובר ב"הצעה של מלפפונים במכרז של עגבניות", בהצעה שאינה
20 תואמת למכרז. לכן צדקה ועדת המכרזים כאשר ביטלה את זכייתה של העותרת, וראו
21 בעניין זה: עע"מ 7111/03 יוסף חורי חברה לעבודות בנין בע"מ נ' מדינת ישראל (12.7.04);
22 עת"מ 20-04-33701 אקסיליון בע"מ נ' חברת נתיבי איילון בע"מ ואח' (9.7.20); ועומר דקל
23 מכרזים כרך ראשון, 595-598 (2004).
24 במישור של ביטול המכרז – גם כאן אפשר להבין את החלטת וועדת המכרזים של הרכבת
25 לבטל את המכרז. זאת, בשל אותה אי-בהירות אפשרית הכרוכה במכרז ונלמדת מתוך מגוון
26 ההצעות של המציעות השונות, אי-בהירות אשר פגעה בשוויון.
27

28 עניין אחרון זה מביא אותי לכלל בסיסי במשפט המנהלי, ובדיני המכרזים בפרט.
29 אין זה מדרכו של בית המשפט המנהלי להחליף את שיקול דעתה של הרשות המבצעת,
30 ובפרט את שיקול דעתה של וועדת המכרזים. הבחינה הנעשית היא בדרך של ביקורת
31 שיפוטית על החלטות הרשות. וכל עוד החלטת הרשות המנהלית, ובפרט וועדת המכרזים,
32 לא חרגה מכלל הסביר, ולא נפל בה פגם אחר מהמשפט המנהלי – אין להתערב באותה
33 החלטה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-10-10572 גילי ויואל עזריה בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ ואח'

1 לטעמי, החלטתה של וועדת המכרזים של הרכבת לבטל את המכרז הייתה החלטה סבירה
2 ומאוזנת בשים לב לכל האמור לעיל; ובוודאי שלא חרגה ממתחם הסבירות.
3 יתרה מכך, חשש מסוים שעלה כתוצאה מביטול המכרז ומיציאה למכרז חדש, והוא החשש
4 של פגיעה בשוויון בשל חשיפת ההצעות הכספיות של חלק מהמציעות והותרת ההצעות של
5 יתר המציעות מאחורי מסך – חשש זה בוטל בהתחייבותה של הרכבת, לה נתתי תוקף של
6 החלטה, לפרסם לכל המציעים הפוטנציאליים במכרז החדש את כל ההצעות הכספיות של
7 כל המציעות במכרז שבוטל.

8 אינני מתעלם מטעונו של ב"כ העותרת, כי יש לנקוט בדרך פרשנית של קיום מכרזים,
9 ולהימנע מביטולם – אך לעיתים אין מנוס מביטול המכרז ומיציאה במכרז חדש. וכאשר
10 החלטתה של וועדת המכרזים לעשות כן היא החלטה סבירה ומנומקת, ואינה לוקה
11 בשרירות וכיוצא בזה פגמים שבשיקול הדעת המנהלי, אזי יש לכבדה.

12
13 17. אשר על כן, אני רואה לדחות את העתירה.

14
15 18. באשר להוצאות המשפט, הכלל הנוהג במשפטנו הוא כי ההוצאות הן לפי התוצאות, וכי
16 שיעורן נקבע לפי מדדים של הוצאות ראליות אך סבירות.
17 בענייננו העתירה נדחתה. העתירה היא בעניין מכרז ששוויו בין 150 ל- 175 מיליון ₪. יחד
18 עם העתירה הוגשה גם בקשה לצו ביניים, דבר שחייב תגובה גם לבקשה וגם לעתירה, ובלוח
19 זמנים צפוף. המשיבות נדרשו לעבודה לא מבוטלת. ואולם בעניין המשיבה 3 ראוי למעט
20 בהוצאות בשל העמדה התומכת בקבלת העתירה בחלקה, עמדה אותה נקטה עד לדיון.
21 לפיכך, אני מחייב את העותרת לשלם הוצאות ושכ"ט עו"ד בסכומים כוללים כדלקמן:
22 לרכבת – 60,000 ₪; למשיבה 2 – 60,000 ₪; ולמשיבה 3 – 30,000 ₪.
23 התשלום לידי ב"כ כל אחת מהמשיבות (בהתאמה) תוך 30 יום מהיום.

24
25 ניתן היום, כ"ח חשוון תשפ"א, 15 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.

26

רמי אמיר, שופט